

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.III.19/2022/13. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2022. május 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2022. január 21. napján kihirdetett B.120/2021/61. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

a kiszabott szabadságvesztés tartamába akként számítja be Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott által 2020. november 17. napjától 2021. február 5. napjáig fogvatartásban, majd 2021. február 6. napjától 2021. november 15. napjáig büntügyi felügyeletben töltött időt, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap büntügyi felügyeletben töltött idő felel meg, és a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja Terhelt3 III.r. vádlott által 2020. november 17. napjától 2021. február 5. napjáig fogvatartásban, majd 2021. február 6. napjától 2022. január 21. napjáig büntügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap büntügyi felügyeletben töltött idő felel meg, és a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott egyaránt 2021. február 6. napjától 2021. november 15. napjáig, míg Terhelt3 2021. február 6. napjától 2022. január 21. napjáig állt büntügyi felügyelet hatálya alatt.

A vádlottak terhére megállapított bűncselekmény megnevezése helyesen társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk.164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat].

I n d o k o l á s :

[1] A Győri Törvényszék 2022. január 21. napján kihirdetett B.120/2021/61. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakat 1-1 rb társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében [Btk.164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat].

[2] A bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat ezért 2 év 9 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat 2 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III. r. vádlottat mint többszörös visszaesőt 2 év 9 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Megállapította, hogy az I. r. és a II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, míg a III. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére a kiszabott büntetések súlyosítása végett, a vádlottak és védőik enyhítés végett jelentettek be jogorvoslati kérelmeket.

[5] A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség fellebbezésének írásbeli indoklásában rögzítette, hogy a vádlottak terhére rótt bűncselekmények felső határa 8 év, a középmérték 5 év és hangsúlyozta a vádlottak terhére megállapítható súlyosító körülmények nyomatékát. Terhelt1 I.r. vádlott esetében külön kiemelte a bűncselekmény elkövetése során megnyilvánuló meghatározó, vezető szerepét, azt, hogy a bűncselekményt megelőző két-három héttel szűnt meg a végrehajthatósága a vele szemben alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztésnek, valamint bűnbe sodró szerepét, mivel az adott munkacsoportnak a vezetője volt, ráadásul édesapa, aki a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt álló fiát bírta rá a bűncselekmény elkövetésére, azzal a kijelentéssel, hogy „adjunk neki”. Rámutatott, hogy Terhelt2 II.r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt, míg Terhelt3 III.r. vádlott különös visszaesőként valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt. Mindezen súlyosító körülmények indokolatlanná teszik, hogy a Törvényszék mélyen középmérték alá menjen a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának a megállapításánál. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlottakkal szemben magasabb tartamú szabadságvesztést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést kiszabását tartotta indokoltnak.

[6] A vádlottak védői a bejelentett fellebbezéseiket írásban is indokolták.

[7] Az I. r. vádlott védője sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe, hogy védence viszonylag nagy család eltartásáról gondoskodik, roma alkalmazottakkal társas vállalkozásukban folyamatosan dolgoznak. Összességében az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkal történő értékelésével olyan arányosabb és enyhébb büntetés kiszabását kérte, amivel védence társadalomba történő visszailleszkedése megvalósítható.

[8] A II. r. vádlott védője sérelmezte, hogy a törvényszék nem értékelte kellő nyomatékkal, hogy védence egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és roma alkalmazottakkal társas vállalkozásukban folyamatosan dolgozik. Hivatkozott arra, hogy a vádlott fiatal életkorát jelentős enyhítő körülményként indokolt figyelembe venni. olyan arányosabb és enyhébb büntetés kiszabását kérte, amivel védence társadalomba történő visszailleszkedése megvalósítható.

[9] A II. r. vádlott másik védője beadványában egyetértett azzal az ügyészi érveléssel, hogy tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor enyhítőként értékelte védence fiatal felnőtt korát, tekintettel arra, hogy az elkövetéskor 21 éves már elmúlt. Amellett érvelt, hogy védencének a megbánást is magában foglaló beismerő vallomását nyomatékos enyhítő körülményként kellett volna értékelnie a bíróságnak. A II. r. vádlott hasznos társadalmi tevékenységére, a letartóztatásban töltött idő önmagában fennálló nevelő és javító hatására és rendezett életvitelére, családi körülményeire tekintettel enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

[10] A III. r. vádlott védője kifejtette, hogy a törvényszék védence esetében sem értékelte kellő nyomatékkal az enyhítő körülményeket és sérelmezte, hogy nem került figyelembe ételre védence megromlott egészségi állapota és az a körülmény, hogy védence évek óta bejelentett munkaviszonnyal rendelkezik, keményen dolgozik, hogy gyermekeit eltartsa. Rámutatott arra is, hogy a többszörös visszaesői minőség súlyosító körülménykénti értékelése a büntetési tételkeret felső határának emelése mellett a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Enyhébb büntetés kiszabását kérte arra tekintettel, hogy a hosszabb tartamú szabadságvesztés a társadalomból - ahová védence a bejelentett munkaviszonya és rendezett családi körülményei miatt beilleszkedett - olyan hosszú időre kiszakítaná, mely aránytalanul súlyos lenne számára.

[11] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.184/2021/4-I. számú átiratában az ügyész által a vádlottak terhére a kiszabott büntetések súlyosítására vonatkozó fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel korlátozott. Amellett érvelt, hogy a bizonyítási eljárás lefolytatása során a törvényszék a büntetőeljárás szabályokat maradéktalanul betartotta és a bíróság a tényállásból törvényesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és nem tévedett az általuk elkövetett cselekmény minősítését illetően sem.

[12] Rámutatott, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék javarészt helyesen gyűjtötte össze azzal, hogy a bűncselekmény elkövetésekor II. r. vádlott huszonkettedik életévét is betöltötte, tehát a fiatal felnőtt kor enyhítő körülményként nem vehető figyelembe az ő esetében, III. r. vádlott vonatkozásában nem a többszörös visszaesői mivolta, hanem az ennek megalapozásán túli, többszörös elítélései tekinthetők súlyosító körülménynek.

[13] Álláspontja szerint a törvényszék az indokoltnál nagyobb jelentőséget tulajdonított a kétségek nélkül fennálló enyhítő körülményeknek, ezért mindhárom vádlott esetében eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. Indokként hozta fel, hogy mindhárom vádlott büntetett előéletű, az előéleti irataik alapján is megállapíthatóan erőszakos természetű; a korábbi büntetőeljárások semmiféle visszatartó erővel nem bírtak, amit különösen jól mutat, hogy II. r. vádlott korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt, míg I. r. vádlott röviddel annak lejárta után követte el ezt a cselekményt. A III. r. vádlott többszörös visszaeső, de a bíróság a vádlott büntetését társaihoz arányosította, s ezzel figyelmen kívül hagyta a büntetési tétel felső határának emelkedését eredményező rendelkezését és a felemelt büntetési tételhez tartozó középértéket.

[14] Megítélése szerint a vádlottak javára szóló enyhítő körülmények annyit tesznek lehetővé, hogy a bíróság a különös részi középérték közelében szabja ki a büntetést, de a törvényszék által alkalmazott eltérés már nem indokolt.

[15] Mivel a törvényszék a bűnügyi felügyelet beszámítása során nem rendelkezett annak tartamáról, ezért az ítéletet annyival tartotta kiegészítendőnek, hogy I. és II. r. vádlottak esetében 4 nap, III. r. vádlott esetében 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg 1 nap szabadságvesztés büntetésnek. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett.

[16] Összefoglalva az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések tartamának emelését indítványozta azzal, hogy a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezést egészítse ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet a büntetéskiszabási tényezők korábban írt korrekcióját követően hagyja helyben az ítéltábla.

[17] A Be. 598. § (2) bekezdése és a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. tv. 211. § (2) bekezdése alapján az ítéltábla a fellebbezések elbírására tanácsulást tűzött.

[18] Az erre irányuló védői kérelmekre tekintettel azonban az ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálta el a Be. 599.§ (1) bekezdés alapján.

[19] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartva az átiratban írtakat amellettt érvelt, hogy a vádlottak esetében nem csak az előéletük miatt, de az útonálló jellegű, társadalomra kiemelkedően veszélyes bűncselekmény és annak elkövetési körülményeire is tekintettel a középértékhez közeli tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetőek el a büntetési célok.

[20] A fellebbezési nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője fenntartva a fellebbezés írásbeli indokolásában írtakat is azt hangsúlyozta, hogy jelen ügyben kiemelkedően enyhítő szerepe van a reparációnak. Az enyhítő körülmények nyomatékát és azt hangsúlyozta, hogy a vádlott dolgozni indult, nem bűncselekmény elkövetése volt a cél. A védenccé társadalomra veszélyességét csökkentő körülményeket - társadalmi munkában önkormányzati képviselő, több családról is gondoskodik, beismeréséhez megbánás is társult, felismerte a sértetti sérelmet és a sértett bemondása alapján elfogadva sérelemdíj igényét azt megtérítette - felhözva hangsúlyozta, hogy azok álláspontja szerint olyan súllyal bírnak, hogy felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[21] A II. r. vádlott védője fenntartotta a fellebbezés indokolásában írtakat és a védenccé vonatkozásában fennálló enyhítő körülmények nyomatékát - különösen a II. r. vádlott fiatal felnőtt korát, a kártérítést, a cselekmény kísérleti szakban maradását és az eljárás nagyobb hányadában előzetes fogvatartásban töltött idő tartamát, rendezett családi körülményeit - hangsúlyozta. Közérdekű munka vagy pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

[22] A III. r. vádlott védője fenntartva az enyhítés iránt bejelentett fellebbezést és a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat hangsúlyozta, hogy a súlyosító és enyhítő körülményeket túl különös figyelemmel kell lenni védenccé cselekvőségére és vádlott társaihoz képest tanúsított magatartására. Az enyhítő körülmények nyomatékának hangsúlyozása mellett új körülményként hivatkozott III. r. vádlott megromlott egészségi állapotára, illetve a kilátásba helyezett orvosi vizsgálataira. Az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel kérte a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését.

[23] Az I. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot és hangsúlyozta, hogy szorgalmas munkásemberként vállalkozásában több embernek ad munkalehetőséget.

[24] A II. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában sajnálatát fejezte ki a történetek miatt és megbánását hangsúlyozta.

[25] Az ítéltábla a felülbírálat során a vádlottak és védőik enyhítésre, illetve az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezési kérelmét sem találta alaposnak egyik vádlott esetében sem, alapos volt ugyanakkor a fellebbviteli főügyészségnek a beszámításról szóló rendelkezések

kiegészítésére és a büntetéskiszabási körülmények korrekciójának szükségességére történő indítványa.

[26] A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének korlátozott felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései és a Be.591. § (2) bekezdése szerint járt el.

[27] Ennek keretében vizsgálta az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, hogy a terhelteket fel kell-e menteni, vagy velük szemben az eljárást meg kell-e szüntetni és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, valamint a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányokat. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor – a fellebbezés mértékes jellege miatt – nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[28] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[29] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is bármelyik vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[30] A másodfokú bíróság számára a felülbírálat korlátaira tekintettel érinthetetlen tényállásban a vádlottak előéleti adataiban azonban pontosításra volt szükség az alábbiak szerint.

[31] Terhelt1 I. r. vádlott az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldalának 3. pontjában írt elítélése alapjául szolgáló bűncselekményt 2017. február 10. napján követte el.

[32] Terhelt1 I. r. vádlottat a Pulai Járásbíróság K-1015/15. számú, 2015. október 13. napján kelt és 2015. november 11. napján jogerőre emelkedett ítéletével lopás kísérletéért 1 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte.

[33] Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság 5.Bk.400/2008/8. számú, 2009. szeptember 14. napján jogerős ítéletével elismerte a Schwabisch Hall-i Bíróság 1 LS 43 JS

11715/07 HW számú 2007. november 20. napján jogerős lopási cselekményekért kiszabott 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett fogházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetését. A Zalaegerszegi Városi Bíróság 2.Fk.124/2012/33. számú, 2013. június 21. napján jogerőre emelkedett határozatával elrendelte a büntetés végrehajtását, melyből a III. vádlott 2014. május 16. napján kedvezményrel szabadult. Az elsőfokú ítélet 5. oldalán 7. sorszámú ítélettel elbírált bűncselekményeket a III. r. vádlott 2010. március 12. és 2012. június 23. napjai között követte el.

[34] A cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak, a bűncselekmény megnevezése azonban nem felelt meg a Be. 561.§ (1) bekezdés c) pontjában és a Bkv. 61. állásfoglalás 1., 2. és 3. pontjában írtaknak, ezért azt az ítéltábla helyesítette.

[35] Az elsőfokú bíróság a jogszabály helyet megjelölte, de nem indokolta, hogy a III. r. vádlott többszörös visszaesői minőségét mire alapította.

[36] A Btk. 459. § 31. pont b) pontja szerint többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

[37] Terhelt3 III. r. vádlottat a Sárvári Járásbíróság 1.B.153/2013/27. számú – a Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.13/2015/13. számú ítéletével 2015. szeptember 8. napján jogerőre emelkedett - ítéletével társtettesként, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett lopás büntette, 3 társtettesként elkövetett lopás vétsége, lopás vétsége és zártörés vétsége miatt, mint különös visszaesőt 1 év 8 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte és megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A büntetést a Kőszegi Járásbíróság 2.B.27/2013/97. számú – a Szombathelyi Törvényszék 6.Bf.350/2014/21. számú ítéletével 2015. január 13. napján jogerőre emelkedett - ítéletével a Sárvári Járásbíróság 1.Beü.218/2016/6. számú – a Szombathelyi Törvényszék Bpkf.5/2017/3. számú ítéletével 2017. január 23. napján jogerőre emelkedett – ítéletével összbüntetésbe foglalta az összbüntetés tartamát 3 év 6 hónapi börtönbüntetésben állapította meg, azzal, hogy különös visszaeső és feltételes szabadságra nem bocsátható. A büntetéséből - büntetését kitöltve - 2018. május 30. napján szabadult.

[38] Mivel az utolsó büntetés kitöltésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el, Terhelt3 III. r. vádlott a terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletét többszörös visszaesőként követte el.

[39] Ugyancsak pótolnia kellett az ítéltáblának a büntetés kiszabásakor irányadó középérték tartamát, mivel azt az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazta. A szabadságvesztés kiszabásakor irányadó középérték az I. r. és a II. r. vádlottak esetében a

kiszabható 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztésre tekintettel 5 év, a III. r. esetében a kiszabható 2-12 évig terjedő szabadságvesztésre tekintettel 7 év.

[40] A bűnösségi körülményeket lényegében feltárta az elsőfokú bíróság, azonban több részében is pontosításra szorulnak az ott leírtak. A sértett személyére vonatkozó tény akként pontos, hogy idős személy sérelmére követték el a bűncselekményt; az I r. vádlott tekintetében a horvát bíróság által vele szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje a cselekményt megelőzően nem sokkal járt le.

[41] A II. r. tekintetében mellőzte az ítéltábla az enyhítő körülmények köréből a fiatal felnőtt kort, mivel az 56.Bkv.II.1. pontjában írtakra figyelemmel a vádlott fiatal felnőtt kora csak büntetlen előélet esetén lehetne enyhítőként értékelendő, de a II.r. vádlott azonban ezen cselekményét megelőzően már volt büntetve, az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak alapján felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt követte el a jelen felülbírálattal érintett cselekményét.

[42] Ugyanezen körülmény miatt nem fogadható el enyhítő körülménynek esetében a gyermeki engedelmesség sem. II. r. vádlottnak lett volna lehetősége I. r. vádlottat visszatartani a cselekménytől, hivatkozva arra, hogy van veszteni valója, hiszen próbaidő alatt állt, ezzel szemben tudva a vele szemben fennálló körülményről nem tartotta vissza sem apját, sem saját magát újabb bűncselekmény elkövetésétől.

[43] A III. r. esetében a súlyosító körülmények köréből mellőzni kellett a többszörös visszaeső minőségre utalást, mivel ennek a körülménynek a büntetési tételkeretet emelő hatása miatt ez a kettős értékelés tilalmába ütközik, súlyosító körülmény ugyanakkor a III. r. vádlott többszörös visszaesői minőségét megalapozó büntetési tételben értékelendő az azt meghaladó elítélései vehetők figyelembe súlyosító körülményként.

[44] A bíróságnak jelen ügyben súlyos testi épség elleni bűncselekmény elkövetőivel szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeretre és az irányadó középértékére is - olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a vádlottak bűnösségének fokához, az elkövetők társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[45] E három elv közül az első nyilvánvaló, a vádlottak terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott kerete, melyet III. r. vádlott esetében felfelé a többszörös visszaesők esetében alkalmazandó speciális szabályok tágitanak. Így III. r. vádlottal szemben a kiszabható szabadságvesztés maximum tartama 12 év. Az irányadó középérték I. r. és II. r. vádlottak esetében 5 év, III. r. vádlott esetében pedig 7 év.

[46] A második rendezőelv, a relatív büntetési teóriákon nyugvó, a büntetés céljának szem előtt tartása törvényi megfogalmazás az jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen

látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel.

[47] A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől - pl. vagyoni

hátrány nagyságától - nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletben rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.

[48] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, mely szerint mindhárom vádlott esetében indokolt az irányadó középértéktől lefelé történő eltérés a szabadságvesztés büntetések tartamának meghatározásakor és helyesnek találta az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát is. A valamennyi vádlott vonatkozásában meghatározott büntetéskiszabási körülmények közül a megbánással és őszinte beismeréssel párosuló reparáció, valamint a cselekmény kísérleti szakban maradása megalapozza a büntetési tételkeret közelében meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmazását. Az egyes vádlottak tekintetében alkalmazott eltérések ugyanakkor kifejezik az eltérő körülményekben megjelenő társadalomra veszélyességet is. Az I. r. vádlott cselekvősege volt a meghatározó a sértettet ért bántalmazásban, II. r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a cselekményt, III. r. vádlott pedig többszörös visszaeső.

[49] Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések alkalmasak a büntetési célok megvalósítására, szükségesek, de egyben elégségesek is és megfelelnek a belső arányosság követelményeinek is. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és annak tartama is törvényes mindhárom vádlott esetében.

[50] Az ítéltábla mindezekre tekintettel nem látta indokoltnak a szabadságvesztés tartamának súlyosítását egyik vádlott esetében sem, ugyanakkor az enyhítésre sem látott lehetőséget arra tekintettel, hogy lényegesen enyhébb büntetések meghatározása súlytalanná tenné a joghátrányt.

[51] A II. r. vádlott korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetése végrehajtásának elrendelése is megfelel az anyagi jog szabályainak, ugyancsak helyes a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározása I. r. és II. r. vádlottaknál és annak megállapítása is, hogy III. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[52] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései a beszámítás kérdésében hozott rendelkezéseket leszámítva törvényesek. Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a bűnügyi felügyelet beszámítása során annak tartamáról és pontosításra szorult a bűnügyi felügyeletben töltött idő is.

[53] A Btk. 92. § (1) bekezdés rendelkezése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani az előzetes fogvatartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el. A Btk. 92. § (2) második bekezdés akként határozza meg az átszámítás módját, hogy a beszámításnál egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek, míg az a) pont alapján egynapi szabadságvesztésnek fegyház fokozat esetén öt nap, börtön fokozat esetén négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A Btk. 92. § (4) bekezdésben írtak szerint a (2) bekezdés szerinti beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[54] Mindezekre tekintettel a kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 92. § (1), (2) és (4) bekezdés alapján az ítéltábla akként számítja be Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott által 2020. november 17. napjától 2021. február 5. napjáig fogvatartásban, majd 2021. február 6. napjától 2021. november 15. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, és a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[55] A kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 92. § (1), (2) és (4) bekezdés alapján az ítéltábla Terhelt3 III.r. vádlott által 2020. november 17. napjától 2021. február 5. napjáig fogvatartásban, majd 2021. február 6. napjától 2022. január 21. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt akként számította be a szabadságvesztés tartamába, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, és a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[56] Megállapította továbbá az ítéltábla, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott egyaránt 2021. február 6. napjától 2021. november 15. napjáig, míg Terhelt3 2021. február 6. napjától 2022. január 21. napjáig állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt.

[57] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, a jogi indokolás egyebekben helytálló.

[58] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2022. január 21. napján kelt B.120/2021/61. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a beszámításra vonatkozó rendelkezések tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - a bűncselekmény megnevezésének pontosítása mellett – helybenhagyta.

Győr, 2022. május 18.

Dr. Széplaki László sk.

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.

Dr. Péntek László sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék 2022. január 21. napján kelt B.120/2021/61. számú ítélete 2022. május 18. napján mindhárom vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. május 18.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke